28/12/75

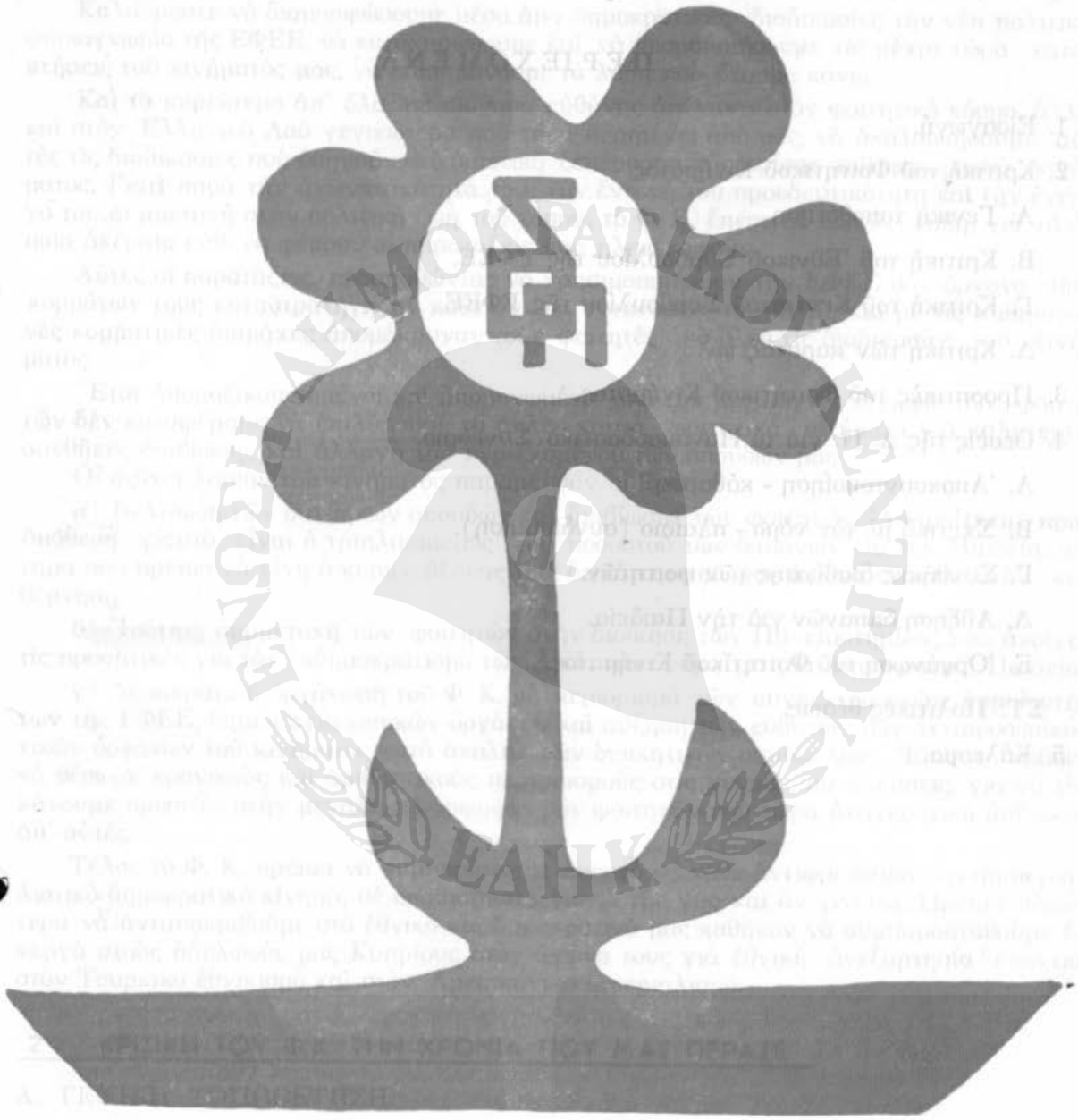
Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Η

Ἡ Ε.ΔΗ.Ν πού στάθηκε τά τελευταῖα δέκα χρόνια στήν πρωτοπορία τῶν δημοκρατικῶν ἀγώνων τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας καί πού ἔδωσε ἀπό τούς πρώτους τή μάχη κατά τῆς ἐσωτερικῆς κατοχῆς πού ἐπέβαλε στόν τόπο μας ἡ ξενοκίνητη χούντα τῶν Παπαδόπουλου καί Ἰωαννίδη, μετά ἀπό μελέτη τοῦ νέου σχεδίου Συντάγματος πιστεύει ὅτι ὁ Ἑλληνικός Λαός ἀξίζει τήν τύχη νά ἔχει δημοκρατικώτερο Σύνταγμα.

Χωρίς ἀναφορά σέ λεπτομέρειες ἐνδεικτικά ἐπισημαίνει ὅτι οἱ διατάξεις πού θεσπίζουν τίς ὑπερτροφικές ἐξουσίες τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὅπως λ.χ αὐτή πού τοῦ δίνει τό δικαίωμα νά διαλύσει τήν Βουλή ἄν κρίνει ὅτι δέν βρίσκεται σέ ἁρμονία πρός τό λαϊκό αἴσθημα, δηλαδή στήν οὐσία νά ἔρχεται σέ ἀντίθεση αὐθαίρετα μέ τή δεδηλωμένη βούληση τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, οἱ νομοθετικές ἐξουσίες μέ τίς ὁποῖες προικίζεται πού τόν ἐμπλέκουν στήν νομοθετική ἐξουσία, μέ τρόπο πού δημιουργεῖ σύγχυση τῶν ἐξουσιῶν καί φαλκιδεύει τά δικαιώματα τῆς Βουλῆς, ἡ διάταξη πού ἀναγνωρίζει τόν ἀντιδημοκαρατικό θεσμό τῆς διοικητικῆς ἐκτόπισης, ἡ διάταξη πού ἔμμεσα ἀποκλείει τήν συμμετοχή τῶν Σπουδαστῶν στήν Διοίκηση τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων καί ἡ ἄλλη διάταξη πού στερεῖ τό δικαίωμα ψήφου στούς νέους τῶν 18 χρόνων, ὅταν στήν ἡλικία αὐτή ἡ Πολιτεία τούς στρατεύει καί τούς καλεῖ νά θυσιάσουν καί τή ζωή τους ἀκόμα γιά τήν Πατρίδα καί ὅταν ἄλλες Εὐρωπαϊκές χῶρες, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ἡ Δυτική Γερμανία πρόσφατα, τούς ἔδωσαν ἤ μελετοῦν νά τούς δώσουν τό δικαίωμα αὐτό, ἀποτελεῖ ὕβρη πρός τά ἡρωϊκά θύματα τοῦ Πολυτεχνείου πού ἡ θυσία τους ἐκλόνισε τά θεμέλια τῆς Δικτατορίας καί δέν ταιριάζει στήν ἡρωϊκή Ἑλληνική Νεολαία πού μέ ὡριμότητα ἔδωσε τά τελευταῖα χρόνια ~~ἔδωσε~~ παντοῦ τό δημο~~κ~~ρατικό παρών.

Τέλος ὁ περιορισμός τοῦ Συντάγματος κατά δύο ἄρθρα ~~τοῦ Συντάγματος~~ ὥστε τό σύμβολο-άριθμός ΙΙ4 ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου δόθησαν τόσοι δημοκρατικοί ἀγῶνες νά ἐξαφανιστεῖ γιά νά μήν ἐνοχλεῖ ἴσως τά αὐτιά ὡρισμένων ἀμετανοήτων, ὅλα αὐτά δέν βοηθοῦν στήν ἐμπέδωση τῆς δημοκρατικῆς ὁμαλότητας καί ἀποτελεοῦν περιφρόνηση τῆς δημοκρατικῆς λαϊκῆς συνείδησης.

Π. Σ. Π. "ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ„

Ἔμπρὸς

γιὰ ἕνα δημοκρατικὸ Πανεπιστήμιο

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Εἰσαγωγή.
2. Κριτικὴ τοῦ Φοιτητικοῦ Κινήματος.
   - Α. Γενικὴ τοποθέτηση.
   - Β. Κριτικὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῆς ΕΦΕΕ.
   - Γ. Κριτικὴ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς ΕΦΕΕ.
   - Δ. Κριτικὴ τῶν παρατάξεων.
3. Προοπτικὲς τοῦ Φοιτητικοῦ Κινήματος.
4. Θέσεις τῆς Δ. Π. γιὰ τὸ Πανσπουδαστικὸ Συνέδριο.
   - Α. Ἀποχουντοποίηση - κάθαρση.
   - Β. Σχετικὰ μὲ τὸν νόμο - πλαίσιο (συνδιοίκηση).
   - Γ. Συνθῆκες διαβίωσης τῶν φοιτητῶν.
   - Δ. Αὔξηση δαπανῶν γιὰ τὴν Παιδεία.
   - Ε. Ὀργάνωση τοῦ Φοιτητικοῦ Κινήματος.
   - ΣΤ. Πολιτικὲς θέσεις.
5. Κάλεσμα.

Π.Σ.Π. "ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ"

Συνάδελφοι,

Καλούμαστε πάλι στὶς 14 Μαΐου νὰ ἐκλέξουμε τοὺς ἐκπροσώπους μας γιὰ τὸ Α΄ μεταδικτατορικὸ Πανσπουδαστικὸ Συνέδριο, ποὺ θὰ γίνει ἀπὸ τὶς 19-26 τοῦ μηνὸς στὴν Ἀθήνα.

Καλούμαστε νὰ διαμορφώσουμε μέσα ἀπὸ δημοκρατικὲς διαδικασίες τὴν νέα πολιτικὴ φυσιογνωμία τῆς ΕΦΕΕ, νὰ κατοχυρώσουμε καὶ νὰ θεσμοποιήσουμε τὶς μέχρι τώρα κατακτήσεις τοῦ κινήματός μας, νὰ ἐπισημάνουμε τὰ λάθη ποὺ ἔχουμε κάνει.

Καὶ τὸ κυριώτερο ἀπ' ὅλα, μὲ αἴσθημα εὐθύνης ἀπέναντι στὸν φοιτητικὸ κόσμο, ἀλλὰ καὶ στὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ γενικώτερα ποὺ τόσα περιμένει ἀπὸ μᾶς, νὰ ἀκολουθήσουμε αὐτὲς τὶς διαδικασίες ποὺ ὁδηγοῦν στὸ ὁριστικὸ ξεπέρασμα τῆς κρίσης τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος. Γιατὶ παρὰ τὴν ἀγωνιστικότητά του, τὴν ἔντονή του προοδευτικότητα καὶ τὴν ἐνεργό του συμμετοχὴ στὴν πολιτικὴ ζωὴ τοῦ τόπου, τὸ Φ. Κ. ἔπεσε σὲ πολλὰ λάθη, γιὰ τὰ ὁποῖα ἀκέραια εὐθύνη φέρουν οἱ παρατάξεις ποὺ πλειοψηφοῦν.

Αὐτὲς οἱ παρατάξεις, προσπαθώντας νὰ χρησιμοποιήσουν τὴν ΕΦΕΕ σὰν ὄργανο τῶν κομμάτων τους καταστρατήγησαν κάθε ἔννοια αὐτονομίας τοῦ Φ. Κ., καὶ μὲ τὶς καθημερινὲς κομματικὲς διαμάχες ἀπομάκρυναν τοὺς φοιτητὲς ἀπὸ ὅλες τὶς διαδικασίες τοῦ κινήματος.

Ἔτσι ἀπομαζικοποιημένοι καὶ ἀπομονωμένοι ἀπὸ τὴν μεγάλη πλειοψηφία τῶν φοιτητῶν δὲν καταφέραμε νὰ ἐπιλύσουμε τὰ ἁπλὰ - καυτὰ φοιτητικὰ αἰτήματα γιὰ καλύτερες συνθῆκες διαβίωσης καὶ ἀλλαγὴ τοῦ περιεχομένου τῶν σπουδῶν μας.

Οἱ στόχοι λοιπὸν τοῦ κινήματος παραμένουν οἱ ἴδιοι:

α) Βελτίωση τῶν συνθηκῶν σπουδῶν καὶ διαβίωσης τῶν φοιτητῶν. Ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιαυτὸ εἶναι ὁ τριπλασιασμὸς τοῦ ποσοστοῦ τῶν δαπανῶν γιὰ τὴν Παιδεία, αἴτημα ποὺ πρέπει νὰ γίνη ὁ κύριος ἄξονας τοῦ διεκδικητικοῦ μας ἀγώνα ἐνάντια στὴν κυβέρνηση.

β) Ἰσότιμη συμμετοχὴ τῶν φοιτητῶν στὴν διοίκηση τῶν Πανεπιστημίων, ποὺ ἀνοίγει τὶς προοπτικὲς γιὰ τὸν ἐκδημοκρατισμὸ τῶν ΑΕΙ, τὸν δρόμο γιὰ μιὰ Δημοκρατικὴ Παιδεία.

γ) Δημοκρατικὴ ὀργάνωση τοῦ Φ. Κ. μὲ περιορισμὸ τῶν συγκεντρωτικῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς ΕΦΕΕ, δημιουργία τοπικῶν ὀργάνων καὶ αὔξηση τῶν εὐθυνῶν τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν ὀργάνων τοῦ κινήματος κατὰ σχολή, τῶν διοικητικῶν συμβουλίων. Ἐπίσης πρέπει νὰ θέσωμε χρονικοὺς καὶ ἀριθμητικοὺς περιορισμοὺς στὶς γενικὲς συνελεύσεις, γιὰ νὰ τὶς κάνουμε προσιτὲς στὴν μεγάλη πλειοψηφία τῶν φοιτητῶν ποὺ τώρα ἀναγκαστικὰ ἀπέχουν ἀπ' αὐτές.

Τέλος τὸ Φ. Κ. πρέπει νὰ συμπαρίσταται ἐνεργὰ σὲ κάθε ἀντιφασιστικὸ - ἀντιϊμπεριαλιστικὸ δημοκρατικὸ κίνημα, σὲ ὁποιαδήποτε γωνιὰ τῆς γῆς καὶ ἂν γίνεται. Πρέπει ἰδιαίτερα νὰ ἀνταποκριθοῦμε στὸ ἐθνικὸ καὶ δημοκρατικό μας καθῆκον νὰ συμπαρασταθοῦμε ἐνεργὰ στοὺς ἀδελφούς μας Κυπρίους στὸν ἀγώνα τους γιὰ ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία ἐνάντια στὸν Τουρκικὸ ἐθνικισμὸ καὶ στὸν Ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό.

2 ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ Φ.Κ. ΤΗΝ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΕΡΑΣΕ

Α. ΓΕΝΙΚΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ.

Ἂν χρειαζόταν νὰ τοποθετηθοῦμε ἐπιγραμματικὰ ἀξιολογώντας τὶς ἐπιτεύξεις καὶ τὰ λάθη τοῦ Φ. Κ. τὴν χρονιὰ ποὺ πέρασε, θὰ λέγαμε ὅτι ἦταν μιὰ ἀρνητικὴ γιαυτὸ περίοδος, μιὰ καὶ ἐλάχιστα προώθησε τοὺς στόχους ποὺ πέρσι ἔθεσε μέσα ἀπ' τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο. Ὑπεύθυνες γιαυτό, εἶναι οἱ πλειοψηφοῦσες παρατάξεις, ποὺ ἔσυραν τὸ Κίνημα σὲ μιὰ σειρὰ ἀπὸ μοιραῖα λάθη, ποὺ ἐλπίζουμε ὅμως νὰ μὴν εἶναι ἀνεπανόρθωτα. Τὰ λάθη αὐτὰ παρουσιάσθηκαν μὲ τρεῖς κυρίως αἰχμές: τὴν ἀπομαζικοποίηση, τὴν διαρθρωτικὴ δυσκινησία καὶ τὴν ἀδιαφορία γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν ἁπλῶν - καυτῶν φοιτητικῶν αἰτημάτων. Ἂς δοῦ-

με ὅμως τὰ αἴτια καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς φετεινῆς κρίσης τοῦ Φ. Κ. ἀναλυτικότερα:

α) Ἀδυναμία προσαρμογῆς στὰ νέα πολιτικὰ δεδομένα ποὺ δημιουργήθηκαν μετὰ τὴν μεταπολίτευση, ποὺ ὁδηγεῖ σὲ παράλογες ἐκτιμήσεις καὶ ἀνεδαφικὰ μέσα πάλης.

β) Ἔντονες παραταξιακὲς διαμάχες γιὰ προβολὴ τῶν κομματικῶν γραμμῶν, ποὺ ἀποξενώνουν τὸ Κίνημα ἀπὸ τὴν βάση του.

γ) Ἐνασχόληση μὲ θέματα ποὺ καλῶς ἢ κακῶς δὲν ἐνδιαφέρουν ἄμεσα τοὺς φοιτητὲς καὶ πλήρης ἀδιαφορία γιὰ τὴν προώθηση τῶν ἁπλῶν - καυτῶν φοιτητικῶν αἰτημάτων.

δ) Μεγάλες διαρθρωτικὲς ἀδυναμίες στὴν λειτουργία τῶν ὀργάνων του, μὲ ὑποβιβασμὸ τοῦ ρόλου τῶν διοικητικῶν συμβουλίων ἀπὸ τὶς συχνὲς καὶ πολύωρες γενικὲς συνελεύσεις, ποὺ εἶναι ἀδύνατο νὰ παρακολουθήσῃ ὁ μέσος φοιτητής.

ε) Ἀποτέλεσμα ὅλων αὐτῶν εἶναι ἡ ἐπικίνδυνα μεγάλη ἀπομαζικοποίηση τοῦ Φ. Κ., ποὺ τὸ ἀποστερεῖ ἀπὸ τὸ δυναμικὸ ποὺ θὰ προωθήσῃ τοὺς στόχους του.

στ) Ἡ συγκεντρωτικὴ λειτουργία τῆς ΕΦΕΕ ποὺ ἀποτέλεσε τροχοπέδη στὴν ἀνάπτυξη τοῦ Κινήματος.

ζ) Ἡ παραταξιακὴ λειτουργία ὅλων τῶν ὀργάνων τοῦ Κινήματος, ποὺ ἔκανε τοὺς φοιτητὲς ποὺ δὲν ἀνήκουν σὲ καμμιὰ παράταξη νὰ αἰσθάνονται ξένοι μὲ αὐτό.

η) Ἡ καταστρατήγηση τῆς αὐτονομίας τοῦ Φ. Κ. ἀποτέλεσμα τῆς κάθε ἄλλο παρὰ αὐτόνομης λειτουργίας τῶν παρατάξεων.

θ) Παρὰ τὴν ἔντονή του προοδευτικότητα, πολλὲς φορὲς ὑπερέβαλε γιὰ τὰ ἑλληνικὰ δεδομένα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ξεκοπεῖ ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπο λαϊκὸ κίνημα.

ι) Θὰ πρέπει νὰ ἀναφέρουμε στὰ τόσα «κατὰ» καὶ τὰ «ὑπέρ», τὴν ἔντονη ἀγωνιστικότητά του καὶ τὴν ἐνεργό του συμμετοχὴ στὴν πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ τοῦ τόπου.

Β. ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΦΕΕ

Ὁ ἀνορθόδοξος τρόπος σύγκλησής του ἀπὸ τὸ μπλὸκ ΠΑΣΠ - ΠΣΚ καὶ κυρίως τὰ ἀπαράδεκτα γεγονότα ποὺ συνέβησαν κατὰ τὴν διάρκειά του ἀπὸ τὴν [redacted]» τῶν δύο αὐτῶν παρατάξεων, μᾶς ἀναγκάζουν ἔστω καὶ ἕνα χρόνο ἀργότερα νὰ ἀναφερθοῦμε σ' αὐτό.

Ὁ χρόνος σύγκλησής του (ὅπως καὶ φέτος) ἦταν ἐσκεμένα ἀκατάλληλος, γιὰ νὰ ὑπάρξῃ μειωμένο ποσοστὸ συμμετοχῆς (ὅπως καὶ ἔγινε) καὶ νὰ εὐνοηθοῦν ὡρισμένες παρατάξεις. Ἡ ΠΑΣΠ καὶ ἡ ΠΣΚ βιάσθηκαν νὰ προσφέρουν στὰ κόμματά τους ἕνα ὅπλο, ἀδιαφορώντας γιὰ τὶς ἀντικειμενικὲς δυσχέρειες ποὺ ἀντιμετώπισε τὸ Φ. Κ. Ψήφισαν ἕνα ἀνεπανάληπτο ἀντιδημοκρατικὸ ἐσωτερικὸ κανονισμὸ ΕΚΟΦίτικης ἐμπνεύσεως ποὺ χρεωκόπησε στὴν πράξη κάτω ἀπ' τὴν πίεση τῶν ὑπολοίπων συνέδρων.

Ἰδαίτερα ἡ ΠΑΣΠ ἀπετέλεσε τὸ μεγάλο πρόβλημα τοῦ Συνεδρίου ἀλλάζοντας συνεχῶς θέσεις συρόμενη ἀπὸ τὴν ΠΣΚ σὲ ἕνα πρωτοφανὲς «καπέλωμα». Μὲ ἐντελῶς ἀνορθόδοξο τρόπο (δύο ἡμέρες μετὰ τὴν ψήφιση τῆς πολιτικῆς ἀπόφασης) πέρασε μέσα στὴν πολιτικὴ ἀπόφαση, θέση ἐνάντια στὴν ΕΟΚ (ἐπειδὴ τὴν προηγούμενη ἡμέρα ὁ Α. Παπανδρέου ἔκανε ἀντίστοιχες δηλώσεις). Καὶ δὲν ἦταν ἡ μοναδικὴ περίπτωση ποὺ τὸ Κίνημα ἐξαναγκαζόταν νὰ πάρῃ θέση γιὰ ἕνα θέμα ποὺ οὐδέποτε εἶχε συζητηθῆ στὶς γενικὲς συνελεύσεις. Ἡ τακτικὴ αὐτὴ τῆς ΠΑΣΠ βρῆκε ἀντίθετους ἀκόμα καὶ ἕνα ἀριθμὸ δικῶν της συνέδρων ποὺ ἀπεχώρησαν καὶ τὴν ἀνάγκασαν νὰ παραβῆ τὴν δημοκρατικὴ ἀρχὴ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας στὴν ἐκλογὴ τοῦ Κ. Σ., (ἀρχὴ ποὺ εἶχε ἐπίσημα διακηρύξει προεκλογικὰ) προσπαθώντας, ἀστυνομεύοντας τὰ μέλη της, νὰ ἀποτρέψει μεγαλύτερη διαρροὴ ψήφων. Ὑπενθυμίζοντας τὴν εὐθύνη τῶν φιλοκυβερνητικῶν παρατάξεων ποὺ ὑπακούοντας στὴν κυβερνητικὴ ἐντολὴ σαμποτάρισαν τὴν ΕΦΕΕ καὶ τοῦ Δημοκρατικοῦ Ἀγώνα γιὰ τὴν ἀσυνέπειά του σὲ βασικῆς σημασίας θέματα, κλείνουμε τὸ θλιβερὸ σύντομο ἀπολογισμὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῆς ΕΦΕΕ, ποὺ ἀποτέλεσε ἕνα κακὸ ξεκίνημα καὶ μιὰ ἀπὸ τὶς αἰτίες τῆς κάμψης τοῦ Φ. Κ.

Γ. ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΦΕΕ

Οἱ πολιτικές του ἐπιλογὲς ἐπιδέχονται τὴν ἴδια κριτικὴ μὲ τὴν γενικώτερη κατάσταση τοῦ Κινήματος, πρᾶγμα ποὺ εἶναι φυσικὸ ἄλλωστε λόγῳ τῆς διαπαραταξιακῆς λειτουργίας ὅλων τῶν ργάνων τοῦ Φ. Κ. Πρέπει ὅμως νὰ τονίσουμε τὴν ἀσυνέπεια ποὺ χαρακτήρισε τὶς ἀποφάσεις του, λόγω τῆς συνεχοῦς ἀλλαγῆς θέσεων τῶν παρατάξεων ποὺ συμμετεῖχαν καὶ ποὺ ἀνέτρεπαν τὴν κάθε προηγούμενη πλειοψηφία. Ἔτσι παρουσιάσθηκε τὸ φαινόμενο τὸ Κ. Σ. νὰ ἀλλάζει συνεχῶς θέση πάνω σὲ βασικῆς σημασίας θέματα.

Ἡ βασικότερη ὅμως ἀδυναμία τοῦ Κ. Σ. ἦταν ἡ κακὴ λειτουργία του. Γιὰ νὰ γίνῃ μιὰ συνεδρίαση ἔπρεπε νὰ προηγηθοῦν 3 ἢ 4 ἀναβολές. Παρεβρίσκοντο σ' αὐτὲς ἕνας ἀπὸ κάθε παράταξη, μὲ δικαίωμα νὰ ψηφίζει γιὰ 5 ἢ 6 μέλη τοῦ Κ. Σ.! Γενικὰ ὁ ἔντονα διαπαραταξιακός καὶ συγκεντρωτικός του χαρακτήρας τοῦ ἀφαίρεσε τὴν δυνατότητα νὰ προσεγγίσει τὰ προβλήματα τῶν φοιτητῶν καὶ μὲ τὴν ἐνεργό τους συμπαράσταση νὰ τὰ προωθήσῃ.

Δ. ΟΙ ΠΑΡΑΤΑΞΕΙΣ

Ἐπειδὴ οἱ παρατάξεις (καὶ κυρίως οἱ μεγαλύτερες) καθώρισαν σὲ πολὺ μεγάλο βαθμὸ τὴν μορφὴ τοῦ Κινήματος, θεωροῦμε σκόπιμη μιὰ σύντομη ἀναφορὰ σ' αὐτές:

1. Π.Α.Σ.Π.

Καθαρὰ κομματικὴ ἔκφραση τοῦ ΠΑΣΟΚ. Ἡ κοινὴ ἑνοποιητικὴ βάση συσπείρωσης δὲν εἶναι οἱ διακηρυγμένες ἀρχὲς τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀπελευθέρωσης, ἀλλὰ ἡ εἰδικότερη πίστη στὸ πρόσωπο τοῦ Α. Παπανδρέου.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἔχει τὴν μεγαλύτερη ἐκλογικὴ βάση, ποὺ εἶναι ὁπωσδήποτε προοδευτική, ἀλλὰ ἐλάχιστα πολιτικὰ συνειδητοποιημένη καὶ ἐνεργοποιημένη καὶ ποὺ ἀπέχει ἀπ' τὶς διαδικασίες τοῦ Φ. Κ., καὶ γιαυτὸ μένει ἀνεπηρέαστη ἀπ' τὴν ἀσυνέπεια τῆς παράταξής της.

Στὴν πράξη ἡ Π.Α.Σ.Π. δὲν ἀγωνίζεται γιὰ τὴν προώθηση τῶν θέσεων τοῦ Φ. Κ., ἀλλὰ γιὰ τὴν προβολὴ τῶν θέσεων τοῦ ΠΑΣΟΚ. Ἡ τακτική της εἶναι ἀριστερίστικη, εὐκαιριακὴ καὶ ἀσυνεπής. Στὴν προσπάθειά της νὰ ἀποφύγει τὴν διαρροὴ στελεχῶν κι ὀπαδῶν της σ' ἄλλους χώρους, ἀλλάζει συνεχῶς θέσεις, πλειοδοτεῖ σὲ «ἐπαναστατικότητα» καὶ καταφεύγει σὲ πόλεμο λάσπης ἐναντίον τῶν πάντων.

Γενικὰ μὲ τὸ νὰ ἐγκλωβίζει τὸ δυναμικὸ τῶν ὀπαδῶν της στὴν ἐκτόξευση ἀνεύθυνων συνθημάτων καὶ μόνο, ἡ προσφορά της στὸ Φ. Κ. εἶναι ἀρνητική, ἡ ἀρνητικώτερη ἀπὸ κάθε ἄλλη παράταξη.

2. Π.Σ.Κ.

Ἀποτελεῖ συνδικαλιστικὴ ἔκφραση τῆς ΚΝΕ. Λόγω ὅμως τῆς ἔντονης ὀργανωτικῆς δουλειᾶς της καὶ τῆς ἔξυπνης μετωπικῆς τακτικῆς της, ἔχει συσπειρώσει γύρω της φοιτητὲς ἀσχέτους μὲ τὶς ἀρχὲς τῆς ΚΝΕ καὶ τοῦ Κ.Κ.Ε. Εἶναι ἡ παράταξη ποὺ ἐπισφράγισε μὲ τὴν παρουσία της (περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη) τὸ Φ. Κ., πρᾶγμα ποὺ κατόρθωσε λόγω τῆς ἔντονης ὀργανωτικῆς της δουλειᾶς, ἀλλὰ καὶ λόγω τῶν γνωστῶν ἀντιδημοκρατικῶν της ἐνεργειῶν. Στὴν πράξη ὅμως ἡ δουλειὰ αὐτὴ περιορίζεται στὴν παράταξή της ἐσωτερικὰ καὶ ὄχι στὰ ὄργανα τοῦ Φ. Κ. καὶ στὸ ἴδιο τὸ Φ. Κ.

Τέλος, εἶναι γνωστὸς ὁ συγκεντρωτισμός της ποὺ μεταφράζεται σὲ προσπάθεια φίμωσης τοῦ Φ. Κ. μὲ τὴν ὑποκατάσταση ἀπ' τὴν ΕΦΕΕ ὅπου διαθέτει σχετικὴ πλειοψηφία καὶ ἐλέγχου καὶ χρησιμοποίησής του, μέσα ἀπ' τὴν κατάληψη θέσεων σὲ ὅλα τὰ ὄργανα (πρᾶγμα ποὺ ἔχει μετατραπεῖ σὲ αὐτοσκοπό της).

3. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ - ΔΗ.ΣΥ.Κ.

Τὶς ἀναφέρουμε μαζί, ὅπως ἄλλωστε ἐκφράστηκαν στὴν ΕΦΕΕ, γιατὶ ἀποτελοῦν σὲ ἄλλες σχολὲς περισσότερο σὲ ἄλλες λιγότερο, συνδικαλιστικὲς ἐκφράσεις τοῦ «Ρήγα Φεραίου».

Διαθέτει μιὰ ἀξιόλογη στελέχωση καὶ διακηρύσσει θεωρητικὰ τὴν πίστη του στὴν αὐτονομία τοῦ Φ. Κ. Ἂν σ' αὐτὰ προσθέταμε καὶ τὶς σωστὲς θέσεις ποὺ ἐν γένει προβάλλει, θὰ περιμέναμε ν' ἀποτελεῖ ὁ Δ. Α. τὴν σοβαρότερη παρουσία στὸν φοιτητικὸ χῶρο. Ἡ πραγματικότητα ὅμως καὶ ἡ καθημερινὴ πρακτική, διαψεύδει κάτι τέτοιο καὶ τὴν αἰτία θὰ ἀναζητήσουμε στὶς ἐσωτερικὲς διαμάχες μέσα στὸν «Ρήγα Φεραῖο» ἀνάμεσα σὲ πραγματικὰ ἀνανεωτικοὺς καὶ «σκληρούς». Οἱ δεύτεροι φαίνεται τελικὰ νὰ ἐπικρατοῦν καὶ νὰ ἐπιβάλουν στὸν Δ. Α. τὴν τακτικὴ μὲ τὰ γνωστὰ «καπελώματα», τὴν οὐσιαστικὴ ἄρνηση τῆς αὐτονομίας τῶν μαζικῶν χώρων καὶ τὶς γνωστὲς εὐκαιριακὲς πολιτικὲς ἐπιλογές. Ὅσες φορὲς αὐτὲς ἐκφρασθοῦν, διέπονται ἀπὸ τὴν ἀγχώδη προσπάθεια νὰ φανοῦν ἀρκετὰ «επαναστατικές», [redacted].

Πάντως ἡ ἀποφυγὴ (ἐν γένει) τῶν γνωστῶν κομματικῶν διενέξεων, ἡ ρεαλιστικὴ γενικὰ τακτική του καὶ ἡ ὀρθότητα πολλῶν θέσεών του, κάνουν τὴν παρουσία του λιγότερο ἀρνητικὴ ἀπ' τὴν ἀντίστοιχη τῶν ἄλλων δύο μεγάλων παρατάξεων, τῆς Π.Α.Σ.Π. καὶ τῆς Π. Σ. Κ.

4. Δ.Α.Π. - Ν.Δ.Φ.Κ.

Ἀποτελοῦν τὶς συνδικαλιστικὲς ἐκφράσεις τῆς «Νέας Δημοκρατίας» καὶ τοὺς ἀπολογητὲς τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς.

Παρουσιάζει πολλὰ κοινὰ χαρακτηριστικὰ μὲ τὴν Π.Α.Σ.Π., ὅπως εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι κι ἐδῶ, τὸν βασικὸ πόλο συσπείρωσης δὲν ἀποτελεῖ ἡ πίστη στὶς ἀρχὲς τῆς παράταξης ἀλλὰ σ' ἕνα πρόσωπο (τὸν Καραμανλῆ), ἡ ἔλλειψη αὐτονομίας, τὸ χαμηλὸ ἐπίπεδο στελέχωσης, ἡ ἔλλειψη πολιτικῆς συνειδητοποίησης τῆς βάσης της καὶ οἱ ἀλλεπάλληλες κομματικὲς ἐπεμβάσεις.

Πέρα ἀπ' τὰ παραπάνω, χαρακτηριστικὸ τῶν παρατάξεων αὐτῶν εἶναι ἡ ὁλοκληρωτικὴ ἀπουσία ἀπ' τὶς διαδικασίες ἀνάπτυξης τοῦ Φ. Κ. καὶ ἰδίως ἀπ' τὶς γενικὲς συνελεύσεις, ἐνῶ στὶς περιόδους τῶν ἐκλογῶν κάνει ἔντονη κι ὁπωσδήποτε ἰσχυρὴ οἰκονομικὰ παρουσία.

Ἡ ἀπομόνωση ποὺ τοὺς ἐπιβάλλουν οἱ ἄλλες παρατάξεις εἶναι τεράστιο πολιτικὸ σφάλμα, ποὺ περιορίζει στὸ ἐλάχιστο τὶς δυνατότητες προοδευτικοποίησης κι ἀνεξαρτοποίησης ἀπ' τὴν κομματικὴ γραμμή. Ἔτσι δυσκολεύονται οἱ προσπάθειες ὁρισμένων προοδευτικῶν (γιὰ τὸν χῶρο τους) στελεχῶν γιὰ δημιουργία μιᾶς πραγματικὰ φιλελεύθερης παράταξης.

Ἔτσι σήμερα ἀποτελοῦν ἕναν καθαρὸ ἀπολογητὴ τῆς γραμμῆς τοῦ ὑπουργείου Παιδείας καὶ δὲν τολμοῦν νὰ διαφωνήσουν ἀκόμα καὶ στὰ σημεῖα ποὺ οἱ ἴδιοι ἔχουν πολλοὺς λόγους νὰ διαφωνήσουν. Τὸ στοιχεῖο αὐτό, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ὁλοκληρωτικὴ ἀνυπαρξία τους σὲ ὅλα τὰ ὄργανα τοῦ Φ. Κ. τοὺς ἀφαιροῦν κάθε δυνατότητα νὰ προωθήσουν τοὺς στόχους τοῦ Φ. Κ.

5. Α.Α.Σ.Π.Ε. - Π.Π.Σ.Π.

Ἐκφράζουν τὸν ἴδιο περίπου χῶρο, τὸν χῶρο τῆς «Συνεποῦς Ἀριστερᾶς», ὅπως αὐτοαποκαλοῦνται ἢ τὸν χῶρο τῶν «ἀριστεριστῶν» ὅπως τοὺς ἀποκαλοῦν. Ἡ ἀντίληψή τους γιὰ τὸ ἀσυμβίβαστο τῶν οὐσιαστικῶν ἀλλαγῶν μέσα στὰ ὑπάρχοντα πολιτικοκοινωνικὰ πλαίσια, τοὺς ὁδηγεῖ σὲ μεμονωμένες ἐξτρεμιστικὲς ἐνέργειες, συνεχεῖς ἄστοχες κινητοποιήσεις, ξέκομμα τοῦ Φ. Κ. ἀπ' τὸ λαϊκὸ κίνημα καὶ ἀπομαζικοποίηση.

Ὁπωσδήποτε σ' ὁρισμένες περιπτώσεις τὸ «ξεσκέπασμα» ποὺ κάνουν στοὺς «ρεφορμιστὲς» καὶ «ρεβιζιονιστές», ὅπως ἀποκαλοῦν τὸν Δ. Α. καὶ τὴν Π.Σ.Κ., δὲν εἶναι οὔτε ἀδι-

καιολόγητο, οὔτε ἄχρηστο, ἀλλ' ἡ συνεχὴς κατάχρησή του, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἀνικανότητά τους νὰ προτείνουν λύσεις πάνω στ' ἁπλᾶ - καυτὰ φοιτητικὰ αἰτήματα, κάνουν τὴν προσφορά τους ἀρνητικὴ ὡς ἐπικίνδυνη.

6. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ.

Δὲν θὰ τελειώσουμε τὴν κριτικὴ αὐτὴ ἀνάλυση μὲ ἀπόρριψη ὅλων τῶν ἄλλων καὶ δικαίωση μόνο τῆς δικῆς μας «ἀλάνθαστης» παράταξης, ὅπως συνηθίζουν τὰ διάφορα διαφημιστικὰ φυλλάδια τῶν διαφόρων παρατάξεων. Θὰ ἀφήσουμε τὸ ἔργο αὐτὸ στοὺς φοιτητές, ποὺ πιστεύσουμε ὅτι παρακολούθησαν τὴν προσπάθεια τῆς παράταξής μας καὶ ἔβγαλαν τὰ συμπεράσματά τους. Γιαυτὸ θὰ κλείσουμε τὴν σύντομη αὐτὴ παρουσίαση τονίζοντας μόνο αὐτό: "Οποια ἐνέργεια σωστὴ ἢ λανθασμένηκάναμε, τὴν κάναμε στὶν προσπάθειά μας γιὰ προώθηση τῶν στόχων τοῦ Φ. Κ. καὶ τῶν συμφερόντων τῶν φοιτητῶν. Πιστεύουμε ὅτι εἴμαστε, κριτικὰ σκεπτόμενοι, ἄνθρωποι καὶ οἱ δημοκρατικὲς διαδικασίες ποὺ ἰσχύουν στὴν λειτουργία τῆς παράταξής μας καὶ ἡ αὐτονομία της, εἶναι οἱ ἀσφαλιστικὲς δικλεῖδες γιὰ μιὰ σωστὴ παρουσία στὸν φοιτητικὸ χῶρο.

3. ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Οὔτε φέτος τὸ φοιτητικὸ κίνημα μπόρεσε ν' ἀποφύγει τὰ πάγια πιὰ λάθη του καὶ νὰ ξεπεράσει τὰ προβλήματά του. Κινήθηκε πάλι μὲ τὴν γνωστὴ στρατηγική του ἀσάφεια καὶ μὲ τὸν γνωστό του τακτικισμό. Γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ ἔδειξε τέλεια ἀδυναμία νὰ βρῆ τὸν ἑαυτό του, νὰ αὐτοκαθορισθῆ καὶ ν' ἀποφύγει τοὺς κινδύνους ποὺ τοῦ δημιουργεῖ ἀπὸ τὰ μέσα ἡ ἴδια του ἡ ὀργανικὴ σύνθεση καὶ ἀπὸ ἔξω μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἄλλους παράγοντες.

Γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ φέτος τὸ 'Ελληνικὸ φοιτητικὸ κίνημα δὲν μπόρεσε νὰ προσαρμοστεῖ στὶς νέες συνθῆκες πολιτικῆς δουλειᾶς ποὺ ὑπάρχουν ἀπὸ τὸν 'Ιούλη τοῦ '74, δὲν μπόρεσε νὰ συνδεθῆ ἱκανοποιητικὰ μὲ τὸ λαϊκὸ κίνημα καὶ νὰ ἱεραρχήσει τοὺς στόχους του, νὰ διαφυλάξει τὴν αὐτονομία τοῦ χώρου, νὰ σπάσει τὰ ἐσωτερικά του στεγανά, νὰ συνδέσει τοὺς ἴδιους τοὺς φοιτητὲς μὲ τὸ φοιτητικὸ κίνημα. Δὲν μπόρεσε νὰ μαζικοποιήσει τὶς διαδικασίες του. 'Ακόμα τὸ φοιτητικὸ κίνημα μέσα ἀπὸ τὶς γνωστὲς περσυνὲς διαδικασίες τοῦ βιαστικοῦ, ἂν ὄχι ἐκβιαστικοῦ, 'Εθνικοῦ Συμβουλίου τῆς ΕΦΕΕ, δὲν μπόρεσε νὰ βρῆ τὶς βάσεις τῆς δημοκρατικῆς ὀργάνωσής του. Δὲν δημιουργήθηκαν τοπικὰ δευτεροβάθμια ὄργανα καὶ ἡ ΕΦΕΕ λειτούργησε σὰν ΕΦΕΕ 'Αθήνας, χωρὶς ἐπαφὴ μὲ τὰ προβλήματα τῶν ὑπόλοιπων φοιτητικῶν πόλεων.

Πιὸ ἀναλυτικὰ μέσα ἀπὸ τὶς ἀποφάσεις τοῦ 'Εθνικοῦ καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς ΕΦΕΕ προβλήθηκαν, μὲ τὴν γνωστὴ σπασμωδικὴ τακτικὴ σὰν στρατηγικοὶ στόχοι τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος οἱ παρακάτω, ποὺ πάνω τους στηρίχτηκε καὶ ἡ τελευταία τριήμερη παμφοιτητικὴ κινητοποίηση:

1) 'Ο ἐκδημοκρατισμὸς τῶν ΑΕΙ, μὲ βάση τὴν συνδιοίκηση καὶ τὸν τομέα.
2) 'Η ὁλοκλήρωση τῆς κάθαρσης - ἀποχουντοποίησης.
3) 'Η προστασία τῶν συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν.
4) 'Η προστασία τῆς αὐτοέλειας τῶν ΑΕΙ.
5) Οἱ καλύτερες συνθῆκες διαβίωσης τῶν φοιτητῶν.
6) Αὔξηση δαπανῶν γιὰ τὴν παιδεία.

Εἶναι γεγονὸς πὼς τὸ φοιτητικὸ κίνημα μέσα ἀπὸ τὸν φετεινό του ἀγώνα δὲν μπόρεσε γιὰ τοὺς λόγους ποὺ ἀναφέραμε νὰ κατακτήση τοὺς στόχους ποὺ ἔβαλε.

Πάνω στὰ συμπεράσματα ποὺ βγαίνουν ἀπὸ μιὰ κριτικὴ θεώρηση τοῦ χαρακτήρα καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Φ. Κ., μποροῦμε νὰ στηριχτοῦμε γιὰ νὰ δοῦμε τὶς προοπτικές του κλιμακωμένες, καὶ μὲ πρῖσμα «τὸ τί πρέπει νὰ κάνει» τὸ Φ. Κ. σύμφωνα πάντα μὲ τὶς δυνατότητές του. Αὐτὸ προϋποθέτει ὅμως πώς:

α) Τὸ Φ. Κ. πρέπει ν' ἀποκτήσει συνείδηση τοῦ πολιτικοῦ του ἑαυτοῦ, νὰ προσαρμοστεῖ μέσα στὰ νέα πλαίσια τῆς δράσης του, νὰ διασφαλίσει τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὸν κίνδυνο τῆς «ξεκομμένης Πρωτοπορείας» καὶ νὰ παίξει σωστὰ τὸν πρωταγωνιστικό του ρόλο.

β) Εἶναι ἀπόλυτα ἀναγκαῖο τὸ Φ. Κ. νὰ διαφυλάξει τὴν αὐτονομία τοῦ χώρου του, νὰ ξεπεράσει τὶς ὀργανωτικές του ἀδυναμίες καὶ νὰ σπάσει τὰ ἐσωτερικὰ στεγανὰ προστατεύοντας ἔτσι τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὴν μονοπώληση.

Ἐπεξεργασμένοι καὶ ρεαλιστικοὶ πολιτικοὶ στόχοι, προώθηση ἐκπαιδευτικῶν καὶ καθαρὰ φοιτητικῶν προβλημάτων μὲ σωστὴ μεθοδολογία χωρὶς σπασμωδικοὺς τακτικισμοὺς θὰ ὁδηγήσει σίγουρα στὴν ἐνεργοποίηση τῆς φοιτητικῆς μάζας, στὸ ξεπέρασμα ἔτσι τῆς πιὸ μεγάλης ἀδυναμίας τοῦ Φ. Κ.

Πιὸ ἀναλυτικά: Α. ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΑΧΤΙΚΗ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ. Πιστεύουμε πὼς ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ Πανσπουδαστικὸ Συνέδριο τὸ φοιτητικὸ κίνημα πρέπει ν' ἀποφύγει τὰ λάθη τῆς περασμένης χρονιᾶς. Γι' αὐτὸ πρέπει στὶς ἐκτιμήσεις του νὰ διακρίνεται: α) ἀπὸ ρεαλισμό, σφαιρικὴ θεώρηση καὶ συνεκτίμηση ὅλων τῶν κοινωνικοπολιτικῶν δεδομένων καὶ τῶν δυνατοτήτων τοῦ κινήματος, β) ἀπὸ ἀξιολόγηση, κλιμάκωση καὶ χρήση τῶν καταλλήλων μέσων ἀγῶνα στὴν κατάλληλη στιγμή.

Β. ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ. Τὸ σκεπτικό μας γιὰ τὴν πρόταση πάνω στὴ στρατηγικὴ τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος στηρίζεται: α) στὶς ἰδεολογικὲς καὶ συνδικαλιστικὲς ἀρχές μας, β) στὴν ἰδιαίτερη κατάσταση τῆς πανεπιστημιακῆς ζωῆς, γ) στὰ κοινωνικοπολιτικὰ δεδομένα καὶ δ) στὶς πρωτογενεῖς ἐπιλογὲς τοῦ μεγάλου ὄγκου τῶν φοιτητῶν γιὰ καλύτερα φοιτητικὴ ζωή.

Κεντρικὸς ἄξονας τῆς στοχοθέτησης τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἀγώνας γιὰ ΤΗΝ ΕΔΡΑΙΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ. Ὁ ἄξονας αὐτὸς πρέπει νὰ ρυθμίζει τόσο τὴν γενικώτερη πολιτικὴ λειτουργία τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος μέσα στὰ πλαίσια τοῦ λαϊκοῦ κινήματος ὅσο καὶ τὴν προβολὴ τῶν διεκδικήσεων μέσα στὰ ΑΕΙ. Σὰν τέτοιο κεντρικὸ στόχο βλέπουμε τὸ αἴτημα τοῦ ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΕΙ, τὸ αἴτημα γιὰ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ. Αὐτὸ εἰδικώτερα σημαίνει τὰ παρακάτω:

1. ΑΠΟΧΟΥΝΤΟΠΟΙΗΣΗ.
2. ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ - ΠΛΑΙΣΙΟ (ΣΥΝΔΙΟΙΚΗΣΗ - ΤΟΜΕΑΣ κλπ.).
3. ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΩΝ.
4. ΑΥΞΗΣΗ ΔΑΠΑΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ.

4. ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ Δ. Π. ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΝΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Α. ΑΠΟΧΟΥΝΤΟΠΟΙΗΣΗ - ΚΑΘΑΡΣΗ.

Ἀμέσως μετὰ τὴν μεταπολίτευση κύριος στόχος τοῦ Φ. Κ. ἦταν ἡ ἀποχουντοποίηση, δηλαδὴ τὸ καθάρισμα τῶν ΑΕΙ ἀπὸ τοὺς συνεργάτες καὶ τοὺς ἐκφραστὲς τῆς χούντας. Ἡ ἀποχουντοποίηση στηρίχτηκε νομικὰ στὴν γνωστὴ συντακτικὴ πράξη σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία παραπέμφθηκαν οἱ κατηγορούμενοι καθηγητὲς καὶ ὑφηγητὲς στὸ Εἰδικὸ Πειθαρχικό. Γιὰ νὰ μὴ ἐπαναλαμβάνονται πράγματα γνωστὰ σ' ὅλους τονίζομε παρακάτω βασικὰ σημεῖα:

α) Ἡ ἀποχουντοποίηση στὴν ἀνώτατη ἐκπαίδευση δὲν ἀνταποκρίνεται βέβαια σὲ κεῖνο ποὺ ὅλοι θἄθελαν. Τὰ Πανεπιστήμια δὲν ξεκαθαρίστηκαν στὸ βαθμὸ ποὺ ἔπρεπε. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ὅμως ἡ ἀνώτατη ἐκπαίδευση εἶναι ὁ μόνος τομέας τῆς Δημοσίας ζωῆς ὅπου ἡ κάθαρση προχώρησε τόσο καὶ αὐτὸ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ παραβλέψει.

β) Τὸ Φ. Κ. λειτούργησε σὰν χωροφύλακας συλλέγοντας στοιχεῖα.

γ) Τὸ Εἰδικὸ Πειθαρχικὸ στηριγμένο στὴν συντακτικὴ πράξη καὶ στὰ στοιχεῖα ἔβγαλε τὶς ἀποφάσεις του. Ἔτσι ἔχουμε καθηγητὲς ποὺ καταδικάστηκαν γιὰ ὁριστικὴ ἀπόλυση καὶ ἄλλους ποὺ ἀθωώθηκαν ἢ ἀπολύθηκαν προσωρινά. Ἐδῶ δημιουργεῖται γιὰ τὸ Φ. Κ. τὸ πρόβλημα τῆς ἀποχουντοποίησης.

Τὸ Φ. Κ. ἔχει τὸ πολιτικὸ δικαίωμα ἀλλὰ καὶ τὴν πολιτικὴ ὑποχρέωση νὰ κρίνη τὶς ἀποφάσεις τοῦ Ε.Π.Σ. Ἡ ἱστορία μᾶς βεβαιώνει πὼς δὲν ὑπάρχουν ἀλάνθαστες δικαστικὲς ἀποφάσεις. Ἡ κριτικὴ ὅμως αὐτὴ δὲν πρέπει νὰ ἰσοδυναμεῖ μὲ προσπάθεια κατάλυσης τῆς νομιμότητας ποὺ δημιούργησε ἡ συντακτικὴ πράξη γιατὶ ἔτσι τὸ Φ. Κ. θὰ πέσει στὴν ἴσως

μοιραία ἀντάφαση νὰ προωθήση τοὺς στόχους τῶν χουντικῶν κύκλων ποὺ ἀμφισβητοῦν τὴν νομιμότητα αὐτή.

Ἀκόμα τὸ Φ. Κ. στὴν φάση αὐτὴ δὲν πρέπει μὲ κανένα τρόπο νὰ ἀποπροσανατολιστεῖ ἀπὸ τὸ βασικό του στόχο, ΤΟΝ ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟ. Τὸ φοιτητικὸ κίνημα πρέπει νὰ ἀποφύγει τὴν ἀνακύκλωση τῶν στόχων του, πράγμα ποὺ ἰσοδυναμεῖ μὲ φθορά. Ἀκόμα ἀπὸ ἄποψη τακτικῆς δὲν πρέπει νὰ γίνη ἡ ὁλοκλήρωση τῆς ἀποχουντοποίησης, αἰχμὴ γιὰ τὸ φοιτητικὸ κίνημα.

Πάνω σ' αὐτὸ τὸ σκεπτικὸ προτείνουμε: α) νὰ συγκεντρωθοῦν ἀπὸ τὴν ΕΦΕΕ ὅλες οἱ περιπτώσεις καθηγητῶν ποὺ καταδικασμένοι στὶς φοιτητικὲς συνειδήσεις ἐπιστρέφουν, β) ἀναζήτηση μιᾶς νομικῆς φόρμουλας γιὰ τὸ ὁριστικὸ διώξιμό τους ἀπὸ τὶς σχολές, γ) μέχρις ὅτου τελειώσει ἡ διαδικασία αὐτή, καὶ σὰν πρῶτο μέτρο, πλήρης ἀπομόνωση τῶν ἐπανερχομένων χουντικῶν ἀπὸ τὴν διδακτικὴ λειτουργία καὶ ὁ περιορισμός τους στὰ ἐργαστήρια καὶ τὶς κλινικές.

Β. ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ - ΠΛΑΙΣΙΟ (ΣΥΝΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΤΟΜΕΑ ΚΛΠ).

Ὁ ἐκδημοκρατισμός, σὰν κεντρικὸς στόχος τοῦ Φ. Κ. περνάει μέσα ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ νομικοῦ καθεστῶτος ποὺ ρυθμίζει τὴν ἐκπαιδευτικὴ διαδικασία καὶ ποὺ σήμερα καθορίζεται ἀπὸ τὸν γνωστὸ 5343/32.

Τόσο στὴν ΕΦΕΕ ὅσο καὶ στὶς Γενικὲς Συνελεύσεις τῶν σχολῶν ἀναπτύξαμε διεξοδικὰ τὴν ἄποψή μας πάνω στὴν πρόταση τῆς ἐπιτροπῆς Παιδείας γιὰ τὸν νόμο - πλαίσιο.

Σκοπτικὰ ἡ θέση τῆς «Δημοκρατικῆς Πορείας» εἶναι ἡ παρακάτω:

α) Βλέπουμε τὸν νόμο - πλαίσιο σὰν ἕνα νόμο - προσανατολισμοῦ ποὺ χαράζοντας μόνο γραμμὲς θὰ ἀφήνει στὰ διάφορα ΑΕΙ νὰ καθορίζουν τὴν λειτουργία τους σύμφωνα μὲ τὶς ἀνάγκες του καὶ τὸν δικό τους ὀργανικὸ νόμο. Ἔτσι εἴμαστε ἀντίθετοι στὴν δεσμευτικὴ ἐξειδίκευση ποὺ ἐπιχειρεῖ ἡ πρόταση τῆς ἐπιτροπῆς γιατὶ τὴν θεωροῦμε καὶ ἐπικίνδυνη.

β) Διαφωνοῦμε ριζικὰ μὲ τὸν τρόπο συγρότησης τῆς Ἐπιτροπῆς Παιδείας ποὺ λειτούργησε χωρὶς τὴν συμμετοχὴ τοῦ φορέα τῶν φοιτητῶν καὶ τοῦ φορέα τῶν βοηθῶν - ἐπιμελητῶν.

γ) Μὲ κανένα τρόπο δὲν κάνουμε τὴν ἀπαράδεκτη λογικὴ καὶ πολιτικὴ ἰσοπέδωση νὰ ταυτίσουμε κυβέρνηση καὶ ἐπιτροπὴ καὶ νὰ ἀπορρίψουμε στὸ σύνολό του ἀρκετὰ ἀβίαστα ἕνα νομικοτεχνικὸ κείμενο.

δ) Θεωροῦμε ἀναγκαῖο ὁ νόμος - πλαίσιο νὰ ἀποτελέσει ἀντικείμενο συζήτησης τῶν φοιτητικῶν μαζῶν μέσα στὶς Γ. Σ. καὶ ὄχι λίγων ἀτόμων μετρημένων στὰ δάκτυλα τοῦ ἑνὸς χεριοῦ, ποὺ συζήτησαν τὸ θέμα στὸ Κεντρικὸ Συμβούλιο τῆς ΕΦΕΕ.

Βάση τῆς συλλογιστικῆς μας γιὰ τὸν νόμο - πλαίσιο εἶναι πὼς οἱ ἐκπαιδευτικὲς σχέσεις δὲν εἶναι μὲ κανένα τρόπο ἀπόλυτη προβολὴ τῶν σχέσεων παραγωγῆς. Πὼς ἡ σχέση καθηγητὴ - φοιτητὴ δὲν ἀντανακλᾶ τὴν σχέση ἐργοδότη - ἐργάτη καὶ πὼς ἡ πολιτικὴ ἀντιπαράθεση δὲν γίνεται μὲ κανένα τρόπο ἀνάμεσα στὸ φορέα τῶν καθηγητῶν καὶ στὸ φορέα τῶν φοιτητῶν, ἀλλὰ ἀνάμεσα στοὺς προοδευτικοὺς φοιτητὲς — βοηθοὺς — καθηγητὲς ἀπὸ τὴν μιὰ καὶ τοὺς ἀντιδραστικοὺς φοιτητὲς — βοηθοὺς καθηγητὲς ἀπὸ τὴν ἄλλη.

Πιστεύουμε πὼς βάση γιὰ τὴν νέα νομικὴ ρύθμιση τῶν ΑΕΙ πρέπει νὰ εἶναι ὁ θεσμὸς τῆς συνδιοίκησης καὶ τοῦ τομέα, πιὸ ἀναλυτικά: ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΔΙΟΙΚΗΣΗ.

Ἡ «Δημοκρατικὴ Πορεία» εἶχε ἀπὸ ἀρχὴ ταχθῆ ὑπὲρ τῆς συνδιοίκησης.

Τὸ πολιτικό μας σκεπτικὸ γιὰ τὴν ἀποδοχὴ τῆς συνδιοίκησης στηρίζεται ἀπὸ τὴν μιὰ πάνω στὶς γενικὲς πολιτικὲς ἐκτιμήσεις ποὺ βγαίνουν μέσα ἀπὸ τὴν ἰδεολογική μας τοποθέτηση καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη πάνω στὶς ἰδιορρυθμίες τῶν ἐκπαιδευτικῶν σχέσεων.

Μέσα στὸ δοσμένα κοινωνικοοικονομικὰ καὶ χρονοτοπικὰ πλαίσια βασικὴ πολιτική μας ἐπιλογὴ εἶναι ὁ δημοκρατικὸς δρόμος γιὰ τὴν κοινωνικὴ ἀλλαγή, ὁ δρόμος ποὺ περνάει μέσα ἀπὸ τὶς δημοκρατικὲς διαδικασίες καὶ τὶς βαθειὲς διαρθρωτικὲς μεταβολὲς μέχρι τὸν

τελικὸ στόχο, τὸν Δημοκρατικὸ Σοσιαλισμό.

Πέρα ἀπ' αὐτὸ εἶναι ἤδη βεβαιωμένο ἱστορικὰ πὼς οἱ διάφοροι θεσμοί, ποὺ ἀποδεχόμαστε τὴν λειτουργία τους καὶ συμμετέχουμε σ' αὐτήν, μετεξελίσσονται. Ἡ μετεξέλιξή τους αὐτὴ ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα τὴν μετατόπιση τοῦ κέντρου βάρους τῆς ἐξουσίας τους στὶς κοινωνικὲς ὁμάδες ποὺ ἦσαν ἀρχικὰ μακρυὰ ἀπ' αὐτό. Ἡ ποιοτικὴ ἱστορικὰ ἐγγυημένη αὐτὴ μετεξέλιξη τοῦ θεσμοῦ ἐπιδράει ἀμφίδρομα καὶ διαλεκτικὰ σ' ὅλους τοὺς ἄλλους θεσμούς, ἰδιαίτερα τοὺς συγγενικούς, προάγοντας ἔτσι τὸν ἐκδημοκρατισμὸ σὲ πλατύτερα κοινωνικὰ ἐπίπεδα.

Τὸ φαινόμενο αὐτὸ ἔχει ἰδιαίτερη σημασία γιὰ τὴν Παιδεία καὶ τοὺς ὀργανωτικούς της θεσμούς, ἂν πάρουμε ὑπ' ὄψη μας τὴν στενὴ διαλεκτικὴ σχέση Παιδείας καὶ Πολιτικῆς.

Στὶς γενικὲς αὐτὲς πολιτικὲς διαπιστώσεις πρέπει νὰ προσθέσωμε καὶ νὰ συνεκτιμήσουμε τὶς ἰδιορρυθμίες ποὺ παρουσιάζουν οἱ ἐκπαιδευτικὲς σχέσεις.

Οἱ ἐκπαιδευτικὲς σχέσεις δὲν εἶναι μὲ κανένα τρόπο ἀπόλυτη προβολὴ ἢ μικρογραφία τῶν καπιταλιστικῶν σχέσεων παραγωγῆς. Ἀκόμη οἱ ἐκπαιδευτικὲς σχέσεις ἀνάμεσα στοὺς φορεῖς δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν φύση καὶ τὴν δομή τους ἀνταγωνιστικὲς παρὰ τὸ γεγονὸς πὼς ὁ κρατικὸς παρεμβατισμὸς καὶ ἐπιρροὲς τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας περνοῦν στὰ ΑΕΙ μέσω συγκεκριμένων ἀτομικῶν φορέων. Στὶς παραπάνω διαπιστώσεις στηρίζεται ἡ προοπτικὴ τῆς ἀποστεγανοποίησης τῶν φορέων, προοπτικὴ πραγματοποιήσιμη ποὺ θὰ κάνει τοὺς θεσμοὺς τῆς συνδιοίκησης ὄργανο στὰ χέρια τῆς προόδου, μέσο γιὰ τὴν προώθηση τοῦ στόχου τοῦ οὐσιαστικοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ.

Ἀποδεχόμενοι, σύμφωνα μὲ τὸ παραπάνω σκεπτικό, τὴν συνδιοίκηση στὰ ΑΕΙ δὲν παραβλέπαμε τοὺς κινδύνους ποὺ διαγράφονται ἐνδεχόμενα γιὰ τὸ Φ. Κ. Οἱ κίνδυνοι ὅμως αὐτοὶ ξεπερνοῦνται γιατὶ ἐντάσσουμε τὴν συνδιοίκηση μέσα στὰ εὐρύτερα πλαίσια τῶν ἀγωνιστικῶν διεκδικήσεων τοῦ Κινήματος χωρὶς νὰ ὑπερτονίζουμε τὴν σημασία της ποὺ εἶναι βέβαια ἀρκετὰ σημαντική.

Ἡ συνδιοίκηση εἶναι ἀκόμη μέσο ταγμένο στὸν ἀγώνα γιὰ Δημοκρατικὴ Παιδεία στὴν ὑπηρεσία τοῦ Λαοῦ, γιὰ Δημοκρατικὴ Ἑλλάδα.

Βασικὸς στόχος μας εἶναι ἡ ἀπόλυτα ἰσότιμη συμμετοχὴ τῶν τριῶν φορέων στὴν διοίκηση τῶν ΑΕΙ (1/3 + 1/3 + 1/3). Στὸ βαθμὸ ποὺ ὁ συσχετισμὸς τῶν δυνάμεων δὲν ἐπιτρέπει σήμερα κάτι τέτοιο πιστεύουμε ὅτι ἡ minimum ρύθμιση ποὺ μπορεῖ νὰ γίνει ἀποδεκτὴ εἶναι ὅτι κανένας φορέας δὲν πρέπει νἄχει ἀπόλυτη πλειοψηφία. Θεωροῦμε πιὸ κατάλληλο τὰ ἀκριβῆ ποσοστὰ νὰ καθορίζονται ὄχι ἀπὸ τὸν νόμο - πλαίσιο ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς ὀργανισμοὺς τῶν ΑΕΙ.

2. ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΜΕΑ

Βλέπουμε τὸν τομέα ὄχι σὰν τεχνητὴ συγκόλληση ἑδρῶν μὲ διατηρημένα τὰ φεουδαρχικὰ προνόμια τοῦ τακτικοῦ καθηγητῆ, ἀλλὰ σὰν τὴν βασικὴ ἀκαδημαϊκὴ μονάδα ποὺ θὰ στηρίζεται πάνω στὴν συνδιοίκηση.

Ὁ τομέας σύμφωνα μὲ τὴν ἄποψή μας θἄχει ἀπόλυτη δικαιοδοσία πάνω στὰ θέματα τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ καὶ ἐρευνητικοῦ προγράμματος, τῆς ἐκλογῆς τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς διάθεσης τῶν κονδυλίων.

Μὲ τὸν τομέα θὰ γίνη δυνατὸς ὁ γενικὸς προγραμματισμὸς τῶν σπουδῶν καὶ θὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὴν χαοτικὴ κατάσταση τῆς ἕδρας. Μὲ τὸν τομέα ἀξιοποιεῖται τὸ ἐπιστημονικὸ δυναμικὸ καὶ συντονίζεται ἡ ἐκπαιδευτικὴ λειτουργία τῶν ΑΕΙ.

Στὸ βαθμὸ ποὺ ἡ πρόταση τῆς ἐπιτροπῆς Παιδείας προωθεῖ μὲ τὶς παραπάνω θέσεις μᾶς βρίσκει σύμφωνους. Ἀντίθετα, θεωροῦμε ἀπαράδεκτη τὴν περιορισμένη στὸ ἐλάχιστο, τόσο ἀπὸ τὴν ἄποψη τῆς ἐκπροσώπησης ὅσο καὶ ἀπὸ τὴν ἄποψη τῶν ἁρμοδιοτήτων, συμμετοχὴ τῶν φοιτητῶν στὴ διοίκηση τοῦ τομέα, ὅπως προβλέπει ἡ πρόταση.

Γ. ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΔΙΑΒΙΣΗΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ.

Εἶναι πραγματικὰ περιττὸ νὰ περιγράψουμε τὶς συνθῆκες ζωῆς καὶ σπουδῶν τῶν φοι-

τητῶν, συνθῆκες ὅπου ζοῦμε καὶ σπουδάζουμε. Αὐτὰ εἶναι δυσάρεστα βιώματα γνωστὰ σ' ὅλους. Ἔτσι γιὰ νὰ κατακτήσουμε μιὰ καλλίτερη φοιτητικὴ ζωὴ κρίνουμε σὰν ἀναγκαῖο νὰ παρθοῦν τὰ παρακάτω μέτρα:

α) Νέες φοιτητικὲς ἑστίες ποὺ θὰ λειτουργοῦν κάτω ἀπὸ σπουδαστικὸ ἔλεγχο. Παροχὴ δωρεὰν στέγης στοὺς ἐπαρχιῶτες φοιτητές.

β) Κατάργηση γιὰ τοὺς ἐπαρχιῶτες τῶν εἰσιτηρίων μετάβασης καὶ ἐπιστροφῆς ἀπὸ τὸν τόπο σπουδῶν στὸν τόπο κατοικίας.

γ) Παροχὴ πλήρους καὶ ἀνθρώπινης ἰατροφαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περίθαλψης σ' ὅλους τοὺς φοιτητὲς καὶ ἰδιαίτερα σ' ἐκείνους ποὺ δὲν εἶναι ἀσφαλισμένοι.

δ) Μισὸ εἰσιτήριο γιὰ ὅλα τὰ θεάματα καὶ μεταφορικὰ μέσα.

ε) Βελτίωση τῆς ποιότητας τοῦ συσσιτίου καὶ αὔξηση τουλάχιστον στὸ διπλάσιο τοῦ κονδυλίου γιὰ καθένα φοιτητή. Νὰ λειτουργοῦν κάτω ἀπὸ φοιτητικὸ ἔλεγχο ὅλες οἱ λέσχες καὶ τὰ φοιτητικὰ ἑστιατόρια.

στ) Οἱ φοιτητικοὶ σύλλογοι νὰ παίρνουν εἰδικὰ κονδύλια ἀπ' τὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ γιὰ τὴν ὀργάνωση ἐκπολιτιστικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν ὀργανώσεων σὲ μόνιμη καὶ σοβαρὴ βάση. Νὰ ἐξοπλισθοῦν οἱ πανεπιστημιακὲς βιβλιοθῆκες πάνω στὴ βάση τῆς ἐλεύθερης διακίνησης τῶν ἰδεῶν.

ζ) Νὰ αὐξηθῆ ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ ποσὸ τῶν ὑποτροφιῶν μὲ κριτήριο ὄχι μόνο τὴν ἐπίδοση στὰ μαθήματα ἀλλὰ καὶ τὴν οἰκονομικὴ κατάσταση τῶν φοιτητῶν.

η) Νὰ καθιερωθῆ ἡ ἐξάωρη ἐργασία μὲ πλήρεις ἀποδοχὲς καὶ ἀσφάλεια γιὰ τοὺς ἐργαζόμενους φοιτητές.

Δ. ΑΥΞΗΣΗ ΔΑΠΑΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ.

Ὅλα τὰ παραπάνω προϋποθέτουν σημαντικὴ αὔξηση τῶν δαπανῶν γιὰ τὴν Παιδεία. Κάποτε τὸ φοιτητικὸ κίνημα καταξιώθηκε μὲ τὸ σύνθημα 15%. Σήμερα μπαίνει μπροστὰ μας πάλι ὁ ἴδιος στόχος. Τὰ κονδύλια πρέπει νὰ διατίθενται κάτω ἀπ' τὸν ἄμεσο ἔλεγχο τῶν φοιτητῶν. Ἡ συνδιοίκηση θὰ διευκόλυνε κάτι τέτοιο. Πιστεύουμε ὅτι ὁ τριπλασιασμὸς τῶν δαπανῶν γιὰ τὴν Παιδεία θὰ εἶναι ἕνα πρῶτο βῆμα γιὰ τὸν ἐκδημοκρατισμὸ τῶν ΑΕΙ καὶ τὴν προστασία μας ἀπ' τὶς μονοπωλιακὲς παρεμβάσεις.

Ε. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ Φ. Κ.

Ἡ δικαιολογία τῆς ΠΑΣΠ - ΠΣΚ γιὰ τὴν ἐσπευσμένη καὶ ἀντιδημοκρατικὴ συγκρότηση τῆς ΕΦΕΕ ἦταν ἡ ἀνάγκη τῆς ὀργάνωσης τοῦ Φ. Κ. καὶ τῆς ἐνιαίας δυναμικῆς πολιτικῆς του ἔκφρασης ἀπέναντι σὲ κάθε ἀντιδημοκρατικὴ ἐνέργεια. Σὰν στόχοι μόνο ἦταν καὶ οἱ δύο σωστοί· δὲν ἦταν ὅμως αὐτοὶ οἱ στόχοι τοῦ μπλόκ. Στόχος του ἦταν μόνο ὁ δεύτερος καὶ μάλιστα ὄχι ἡ ἐνιαία δυναμικὴ πολιτικὴ ἔκφραση τοῦ Φ. Κ., ἀλλὰ ἡ ἐνιαία δυναμικὴ πολιτικὴ ἔκφραση τῆς ΚΝΕ καὶ τῆς ν. ΠΑΣΟΚ, ἢ γιὰ τὴν ἀκρίβεια τοῦ ΚΚΕ καὶ τοῦ ΠΑΣΟΚ, κάτω ἀπ' τὸν μανδύα τοῦ Φ. Κ. Κι αὐτὸ κατοχυρώθηκε καὶ τυπικὰ μ' ἕνα καταστατικὸ ποὺ ψηφίστηκε τὴν τελευταία μέρα τῆς πολυήμερης σύσκεψης τῆς ΕΦΕΕ, ἀπ' τὶς 1 μέχρι τὶς 5 τὸ πρωί.

Ἀλλὰ οὔτε καὶ μὲ βάση αὐτὸ τὸ ἀπαράδεκτο καταστατικὸ ἐπιχειρήθηκε προσπάθεια δημοκρατικῆς ὀργάνωσης τοῦ Φ. Κ. ἀπ' τὴν βάση μέχρι τὴν κορυφή, ὀργανικὴ καὶ οὐσιαστικὴ σύνδεση τῶν Φ. Σ. μὲ τὸ Κ. Σ. τῆς ΕΦΕΕ, ὥστε ἡ ΕΦΕΕ νὰ μὴ ἐκφράζη τὴν πολιτικὴ βούληση τῶν πολιτικῶν νεολαιῶν καὶ τὴν ἐπὶ ψηλοῦ ἐπιπέδου ἀντιπαράθεση γραμμῶν ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶναι ὁ ρόλος της, νὰ ἀπηχῆ ὅπως τὸν προβληματισμὸ τῆς βάσης καὶ νὰ ἐξειδικεύη τὶς εἰσηγήσεις της.

Τοὺς κινδύνους ποὺ ἐμπεριέχει μιὰ τέτοια τακτικὴ ἀπέδειξε ἡ ἀποτυχία τῆς παμφοιτητικῆς ἀποχῆς τῆς 6, 7, 8/4.

Ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτὰ πιστεύουμε ὅτι βασικὸ καὶ κύριο θέμα τοῦ Π. Σ. πρέπει νὰ εἶναι ἡ «δημοκρατικὴ ὀργάνωση τοῦ Φ. Κ.».

ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΘΕΣΕΙΣ

1. Ἡ ΕΦΕΕ νὰ εἶναι τριτοβάθμιο ὄργανο μὲ δευτεροβάθμια τὶς τοπικὲς φοιτητικὲς ἑνώσεις, πράγμα ποὺ εἶναι καὶ σύμφωνο πρὸς τὴν φύση της ἀλλὰ καὶ ποὺ καθιερώνει οὐσιαστικὰ τὴν ἁπλὴ ἀναλογικὴ ἀντὶ τῆς ἐνισχυμένης ποὺ ἰσχύει.

2. Ἡ ΕΦΕΕ ν' ἀποτελῆ ἀποφασιστικὸ ἀλλὰ μὴ δεσμευτικὸ ὄργανο γιὰ τὰ γενικὰ φοιτητικὰ θέματα ὡς πρὸς τὶς Τ. Φ. Ε.

3. Οἱ Τ. Φ. Ε. θὰ συγκροτηθοῦν μὲ βάση καταστατικὸ ποὺ θὰ ψηφίση τὸ σύνολο τῶν Δ. Σ. κάθε πόλης σὲ ὁλομέλεια.

4. Οἱ Τ. Φ. Ε. τοπικὰ φοιτητικὰ θέματα ὡς πρὸς τοὺς φοιτητικοὺς συλλόγους.

6. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ

Τὸ φοιτητικὸ κίνημα, λόγω τῆς πολιτικῆς του διάστασης, πρέπει νὰ ἔχη γενικὲς θέσεις πάνω στὰ τρέχοντα σημαντικὰ πολιτικὰ γεγονότα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν τόπο μας καὶ τὸ παγκόσμιο δημοκρατικὸ κίνημα γενικώτερα. Οἱ θέσεις ὅμως αὐτὲς πρέπει νὰ εἶναι γενικές, νὰ μὴν εἶναι δηλαδὴ ἀποτέλεσμα περάσματος συγκεκριμένων κομματικῶν γραμμῶν. Οἱ θέσεις αὐτὲς πιστεύουμε ὅτι πρέπει νὰ εἶναι:

α. Ἐνεργὸς συμπαράσταση στὸν ἀγώνα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ γιὰ ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία, ἐνάντια στὸν Τουρκικὸ ἐθνικισμὸ καὶ τὸν Ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό. Διευθέτηση τῆς κρίσης στὸ Αἰγαῖο μὲ κατοχύρωση τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων.

β) Νὰ ἀνακληθῆ ἡ προηγούμενη πρόχειρη καὶ αἰφνιδιαστικὴ ἀπόφαση τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου, ἡ ἀρνητικὴ γιὰ τὴν ἔνταξη τῆς Ἑλλάδος στὴν ΕΟΚ. Ἂν τὸ Κίνημα πάρει θέση πάνω στὸ καίριο αὐτὸ γιὰ τὴν χώρα μας πρόβλημα, αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι ὑπὲρ τῆς ἐντάξεως τῆς χώρας μας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα, τὸ προστάδιο τῆς αὐριανῆς Ἑνωμένης Εὐρώπης τῶν λαῶν.

γ) Πρέπει ἐπίσης τὸ Κίνημα νὰ συμπαρασταθῆ στοὺς λαοὺς τῆς Ἱσπανίας καὶ τῆς Χιλῆς ποὺ μάχονται ἐνάντια στὸν φασισμό, τῆς Πορτογαλίας ποὺ ἀγωνίζεται γιὰ δημοκρατία καὶ σοσιαλισμὸ καὶ σὲ κάθε δημοκρατικὸ προοδευτικὸ κίνημα, σὲ ὁποιαδήποτε γωνιὰ τῆς γῆς καὶ ἂν γίνεται.

5. ΚΑΛΕΣΜΑ

Συνάδελφοι,

Ἡ ἐπιτυχία τῶν παραπάνω στόχων, ποὺ πρέπει νὰ εἶναι στόχοι ὅλων τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν, εἶναι ἀδύνατη χωρὶς τὴν δική σας συμμετοχὴ ὄχι μόνο στὶς ἐκλογὲς ἀλλὰ καὶ σ' ὅλες τὶς διαδικασίες ἀνάπτυξης τοῦ Φ. Κ.

Ξέρουμε ὅτι οἱ συνθῆκες γιὰ αὐτὴν τὴν ἀναγκαία συμμετοχὴ δὲν εἶναι εὐνοϊκές. Πρέπει ὅμως στὴν κρίσιμη αὐτὴ καμπὴ τοῦ Κινήματος νὰ δώσουμε τὸ ἐνεργητικὸ παρὸν καὶ τὴν μοναδικὴ ἐγγύηση γιὰ τὸ ξεπέρασμα τῆς κρίσης.

Γιαυτὸ ἡ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ» σᾶς καλεῖ στὸν ἀγώνα γιά:

Αὐτόνομο, μαζικό, δημοκρατικὰ διαρθρωμένο Φοιτητικὸ Κίνημα.

Συμμετοχὴ τῶν φοιτητῶν στὴν διοίκηση.

Τριπλασιασμὸ τῶν δαπανῶν γιὰ τὴν Παιδεία.

Μιὰ δημοκρατικὴ Παιδεία μέσα σὲ μιὰ ἐλεύθερη καὶ σοσιαλιστικὴ Ἑλλάδα.

Μιὰ δημοκρατικὴ ΕΦΕΕ στὴν ὑπηρεσία τοῦ Φοιτητικοῦ Κινήματος.

«ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ»

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΔΗΚ

ΕΚΤΑΚΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

ΟΝΟΜΑ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ: Ι. Μ. ΣΕΡΓΑΚΗΣ

ΕΝΩΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΔΗΚ

ΕΚΤΑΚΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

ΟΝΟΜΑ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ .....

Α΄ ΤΑΚΤΙΚΟ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΔΗΚ

ΓΕΝΙΚΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

1. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ ΠΕΤΡΟΣ
2. ΑΣΚΟΥΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
3. ΑΣΤΡΙΤΗΣ ΛΑΖΑΡΟΣ
4. ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
5. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
6. ΒΑΡΟΥΔΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
7. ΒΕΡΓΑΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
8. ΒΑΡΕΛΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
9. ΒΑΣΙΛΑΚΗ ΜΑΡΙΑ
10. ΒΑΡΒΑΤΑΚΗΣ ΣΤΡΑΤΟΣ
11. ΓΙΑΝΝΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
12. ΔΙΓΚΑΣ ΧΑΡΔΑΛΙΑΣ ΝΙΚΟΣ
13. ΔΕΚΑΒΑΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
14. ΔΡΟΥΤΣΑΣ ΚΩΝ/ΤΙΝΟΣ
15. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
16. ΔΙΚΑΙΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ
17. ΔΕΜΑΤΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
18. ΔΑΝΕΛΑΤΟΣ ΤΑΚΗΣ
19. ΔΑΤΣΕΡΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ
20. ΔΗΜΟΥ ΑΝΔΡΕΑΣ
21. ΖΗΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ ΘΑΝΟΣ
22. ΗΛΙΑΔΑΚΗΣ ΤΑΣΟΣ
23. ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ
24. ΚΡΙΚΕΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
25. ΚΑΣΚΑΜΑΝΙΔΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ
26. ΚΑΜΙΝΑΡΗΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
27. ΚΕΡΕΜΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
28. ΚΟΝΤΕΟΣ ΓΕΩΡΓΟΣ
29. ΚΑΚΙΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
30. ΚΑΡΑΠΑΤΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΤΙΝΟΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΔΗΚ